

rejste hans Partifælle, det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), sig og holdt en lang Tale, hvori han netop undersøgte Aarsagerne til den finansielle Situation og opstillede en lang Række Tal, som skulde bevise, at det var den sociale Lovgivning, som var Hovedaarsagen til Finansmisæren. Jeg skal ikke lade mig friste til paa nærværende Tidspunkt at tage en Debat om om selve Spørgsmaalet. Der er blot en enkelt Bemærkning, jeg vil fremsætte til det ærede Medlems Opgørelse. Han fandt en af Hovedaarsagerne til den nuværende Finansnød i de stigende Udgifter til Alderdomsunderstøttelsen. Jeg synes, det ærede Medlem i den Sammenhæng ikke burde have undladt at gøre opmærksom paa, at netop den Ølskat, hvis Forhøjelse vi nu drøfte, som bekendt i meget væsentlig Grad var bestemt til at ækvivalere Statsudgifterne til Alderdomsunderstøttelse. En væsentlig Del af de Udgifter, Staten har til de gamle, udslidte Mennesker, har den allerede faaet Dækning for ved Ølskatten. Og naar nu denne samme Ølskat skal forhøjes saa enormt, som Tilfældet er, og samtidig den højtærede Indenrigsminister rejser Landet rundt og fortæller, at nu skal Alderdomsunderstøttelsen i sin hidtilværende Skikkelse bortfalde og Befolkningen selv ved en Kopskat betale sit Livsophold paa de gamle Dage, synes jeg, det er en slem Kost at sætte frem for Befolkningen. Har saa den arbejdende Befolkning, der nu skal til at betale baade paa den ene Konto og paa den anden, baade i Pose og i Sæk, ikke nogen Ret til at bruge gamle Jens Busks berømte Ord om at blive „snydt og narret“?

Til de sociale Betæneligheder, som knytte sig til disse indirekte Skatter, og som i og for sig gøre det absolut umuligt for os at give vore Stemmer til dem, knytte sig fremdeles de fiskale Betæneligheder, som synes mig at maatte være af afgørende Vægt for de andre Partier og at maatte opfordre dem til at betænke sig to Gange, inden de give disse Skatter deres Tilslutning. Jeg har fremdraget en Række Momenter, som synes mig at tale stærkt imod, at disse Skatter virkelig ville give det forventede Udbytte, som i hvert Fald gøre det ret usikkert. Jeg har henvist til, hvor mange Muligheder der er for at unddrage sig Cigarettskatten, hvordan Ølforbruget allerede i Forvejen befinder sig i en fremadskridende Formindskelse, hvordan der indenfor Forbruget af det skattepligtige Øl er en stadig Overgang fra de mere til de mindre alkoholholdige Ølsorter, og hvordan Nedgangen i Brændevinsforbruget alle-

rede i Forvejen er overordentlig brat og sikkert vil fremskyndes ved en Skat som denne. Selv om Brændevinsskatten maaske i første Omgang giver, hvad det forventes, at den vil give, vil den dog meget hurtigt give mindre og stadig mindre fra Aar til Aar, saa Regeringen vil være nødt til stadig og se sig om efter Midler til at kompensere det Beløb, hvormed Brændevinsskatten fra Aar til Aar vil svigte. Jeg har, da jeg fremdrog disse Forhold, støttet mig til Kendsgæringer, som neppe kunne bestrides, og jeg havde ventet, at den højtærede Finansminister vilde have søgt at belyse disse Spørgsmaal en Smule nærmere. Det har han imidlertid ikke gjort. Jeg kan da ikke se rettere, end at disse Skatter ere ligesaa upaalidelige i fiskal Henseende som uforsvarlige i social Henseende. Jeg kan ikke se rettere, end at man ved at vedtage dem paa den blotte Forsikring om, at de sagtens nok ville give det, de love, handler i høj Grad letsindigt og udsætter Befolkningen for om kort Tid at skulle gøres til Genstand for en ny Skatteudskrivning. Jeg kan ikke se rettere, end at dette høje Tings Medlemmer forsømme det Ansvar, der hviler paa dem, ved at følge den højtærede Finansminister uden at søge at naa til en selvstændig Dom over de Spørgsmaal, det her drejer sig om.

Overfor Indtægts- og Formueskattens Forhøjelse er vor principielle Stilling en anden end overfor Ølskat, Brændevinsskat og Cigarettskat. Vi ere Tilhængere af det Princip, der er nedlagt i dette Lovforslag, og vi have uforbeholdent anerkendt de Forbedringer og Fremskridt, det rummer, selv om vi maa tage Afstand fra det i den Skikkelse, hvori det nu paa en Række afgørende Punkter er udformet. Vi ere villige til under Udvalgsbehandlingen og de kommende Behandlinger at medvirke til, at de værste Pletter blive fjernede af dette Lovforslag, og at det faar en i demokratisk Henseende saa tilfredsstillende Skikkelse som muligt. Men vor Stilling til Lovforslagets endelige Skæbne her i Tinget kan selvfølgelig ikke være ene bestemt ved dets eget Indhold. Vor endelige Stilling til Lovforslaget maa, som jeg tidligere har sagt, afhænge dels af den Villie, Regeringen og Regeringspartiet lægge for Dagen til at nedbringe de militære Udgifter. Lige saavel som Regeringen under Hensyn til den foreliggende finansielle Situation ved en Anmærkning paa Finansloven foreslaar at ophæve en Bestemmelse i den Toldlov, Regeringspartiet selv vedtog for tre Aar siden, lige saavel kunne vi forlange, at Re-